

Mohácson apa régi barátja, Vince bácsi várta őket. Apa így mutatta be Misit:

– Ő itt Busó Misi, a született télűző.

Vince bácsi férfiasan kezet rázott vele, és Rókusnak sem felejtett el bemutatkozni. Ez nagyon tetszett Misinek.

Aztán bevackolták magukat a cserépkályha mellé, és Vince bácsi végre mesélni kezdett a busókról.

– Az emberek a világon mindenhol megunják a hosszú, hideg és szürke telet. Képzeld, nem csak a te fejedben fordult meg, hogy elüldözd. Épp erre való a farsang, ami minden népnél máshogy zajlik, de a lényege ugyanaz. Bezárni a hideget, és kinyitni a meleget. Sok helyen karnevált rendeznek, mert örülnek, hogy hamarosan beköszönt a tavasz. Itt Mohácson él egy nép, amely réges-régen érkezett ide a Balkánról. Ők a sokácok.

A legenda azt tartja, hogy először ők öltöttek félelmetes maszkokat, és azért eveztek át hajnalban a szigetről, hogy megijessék és elkergessék a törököket. Hogy ebből mi igaz, mi nem, nem tudom, de az biztos, hogy több mint kétszáz éve minden tél végén ugyanígy csónakokba ülnek, és megrendezik a téltemetést.

Vince bácsi ekkor kinyitotta a nyikorgó ajtajú, barna szekrényt, és egy félelmetes maszkot vett elő. Hatalmas szarvai, óriási szőre és vörös, vicsorító pofája láttán Misi egy pillanatra megrémült, de érezte, hogy született télűzőként bátornak kell mutatkoznia.

Aztán ahogy jobban szemügyre vette a maszkot, már nem is találta olyan csúnyának. Hiába volt szörnyeteg, érdekes vonásai és varázslatos színei már-már széppé varázsolták.

– Fűzfából faragták –
mondta Vince bácsi –, és régen
állatok vérével festették meg.

Persze ezt már festék díszíti, de nincs közöttük két egyforma! Minden maszk más és más.

– És mondd, Vince bácsi, hogyan kergetitek el a telet?

– Kiabálunk és zajt csapunk a riasztó jelmezeinkben. Koporsóba zárjuk a hideget, és a Dunán úsztatjuk el. Ágyúval is utánalövünk, hadd meneküljön! Nézd csak, ez a kereplő! Pörgesd meg!

A kereplő szörnyen hangos volt, de Misinek nagyon tetszett. Vince bácsi kiáltozni kezdett:

– Jöjjön a tavasz, vesszen a tél! Jöjjön a tavasz, vesszen a tél!

Rókus kényesen fogta be a fülét.

– Milyen kincsed van még a szekrényben, Vince bácsi?

– Van itt bocskor, csizma, vászongatya. Ezt a nagy birkabőrt meg a vállamra terítem, és a derekamon átkötöm egy lánccal. De előbb ráfűzöm a kolompot! – azzal éktelenül rázni kezdett egy régi marhakolompot.

– Van itt még buzogány is, meg egy hosszú, zengő hangú fakürt.

Hangosnak kell lennünk, hogy a tél eliszkoljon.

– Hány busó van Mohácson, Vince bácsi?

– Néhány százan vagyunk, de mellettünk lesznek még jankelék, akik távol tartják tőlünk az utca népét, hogy ne tudjanak a maszkunk mögé lesni.

